

Arrest

nr. 94 907 van 11 januari 2013
in de zaken RvV X en X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X en X, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn, op 22 oktober 2012 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 20 september 2012 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13*quinquies*).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikkingen van 17 december 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 januari 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat F. JACOBS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. VAN DE PUTTE, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekers dienen op 21 maart 2007 elk een asielaanvraag in. Zij verklaren op dezelfde dag het Rijk te zijn binnengekomen. Zij geven in het kader van hun asielaanvragen aan in december 2005 reeds erkend te zijn als vluchteling in Polen, doch roepen problemen in met betrekking tot dit laatste land.

1.2. Bij aangetekend schrijven van 4 mei 2009 dienen verzoekers een aanvraag in om, in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), te worden gemachtigd tot een verblijf in het Rijk.

1.3. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen neemt op 19 oktober 2009, in antwoord op de ingediende asielverzoeken, beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, waarbij wordt vastgesteld dat verzoekers niet aantoonen dat de bescherming die door Polen werd verleend, heeft opgehouden.

1.4. Verzoekers dienen bij schrijven gedateerd op 6 december 2009 een aanvraag in om, in toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, te worden gemachtigd tot een verblijf in het Rijk.

1.5. Bij arrest met nummer 38 645 van 11 februari 2010 weigert ook de Raad aan verzoekers de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus.

1.6. Op 5 maart 2010 verklaart de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de op 4 mei 2009 ingediende aanvraag om machtiging tot verblijf ontvankelijk en wordt instructie gegeven om verzoekers in het bezit te stellen van een attest van immatriculatie in afwachting van een beslissing ten gronde.

1.7. Op 6 april 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding de beslissing waarbij de bij schrijven van 6 december 2009 ingediende aanvraag om machtiging tot verblijf ongegrond wordt verklaard.

1.8. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding neemt op 14 augustus 2012 de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf ingediend op 4 mei 2009 ongegrond wordt verklaard wat de medische problemen van verzoeker betreft.

1.9. Op 27 augustus 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding de beslissing waarbij de op 4 mei 2012 ingediende aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk wordt verklaard wat de medische problemen van verzoekster betreft.

1.10. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding neemt op 20 september 2012 de beslissingen tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissingen worden bij aangetekend schrijven van 21 september 2012 aan verzoekers ter kennis gebracht.

De beslissingen, die in dezelfde bewoordingen zijn gesteld, zijn gemotiveerd als volgt:

“In uitvoering van artikel 75, § 2 / artikel 81 en artikel 75, § 2 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, vervangen bij het koninklijk besluit van 19 mei 1993 en gewijzigd bij het koninklijk besluit van 27 april 2007, wordt aan

[...]

het bevel gegeven het grondgebied te verlaten.

REDEN VAN DE BESLISSING :

Op 11/02/2010 werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen.

Betrokkene bevindt zich in het geval van artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen : hij verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van deze wet vereiste documenten, inderdaad, betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort met geldig visum.

In uitvoering van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de betrokkene bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 (dertig) dagen.”

Dit zijn de bestreden beslissingen.

2. Over de rechtspleging

2.1. Aan verzoekers werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van verweerder om de kosten van het geding ten laste van verzoekers te leggen.

2.2. Verzoekers hebben op 22 oktober 2012 twee afzonderlijke doch identieke verzoekschriften ingediend. Het enig verschil tussen beide verzoekschriften betreft de volgorde waarin verzoekers worden aangeduid als procespartij. In het belang van de goede rechtsbedeling is het aangewezen beide beroepen samen te behandelen (RvS 25 april 1996, nr. 59.260; RvS 16 november 2005, nr. 151.356).

3. Over de ontvankelijkheid

Ambtshalve dient erop gewezen te worden dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet, de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet slechts voor de Raad gebracht kunnen worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St. Kamer*, 2005-06, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Opdat zij een belang zouden hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoekers gegriefd zijn door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervinden. De vernietiging van de bestreden beslissing moet verzoekers bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

Het administratief dossier bevat een stuk gedateerd op 13 november 2012 waarin een gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding aan de burgemeester van Poperinge meedeelt dat de beslissing tot ongegrondheid van 14 augustus 2012 inzake de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet wordt ingetrokken. In dit schrijven wordt vervolgens gesteld dat zowel verzoeker als verzoekster opnieuw in dezelfde toestand dienen te worden geplaatst als die waarin zij zich bevonden voor het nemen van de beslissing. Dit houdt in dat de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding aangaf dat verzoekers terugvallen op de situatie waarin zij als gevolg van de ontvankelijkheidsbeslissing van 5 maart 2010 opnieuw recht hebben op een attest van immatriculatie in afwachting van een beslissing ten gronde. Hiertoe kan ook worden verwezen naar artikel 7 van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, dat bepaalt dat behoudens de gevallen voorzien in artikel 9ter, § 3 van de wet, de gemachtigde van de minister de instructie geeft aan de gemeente om de betrokkene in te schrijven in het vreemdelingenregister, en hem in het bezit te stellen van een attest van immatriculatie model A.

De afgifte van een dergelijke tijdelijke verblijfstitel is onverenigbaar met de eerder afgegeven bevelen om het grondgebied te verlaten. De eventuele vernietiging van de aangevochten bevelen om het grondgebied te verlaten kan verzoekers derhalve *in casu* geen nadeel meer berokkenen en hen niet meer tot voordeel strekken (cfr. RvS 30 september 2009, nr. 196.530).

Verzoekers hebben geen actueel belang bij de beroepen tot nietigverklaring van de bestreden beslissingen.

4. Korte debatten

De beroepen tot nietigverklaring zijn onontvankelijk. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad

voor Vreemdelingenbetwistingen, worden de vorderingen tot schorsing, als *accessorium* van de beroepen tot nietigverklaring, samen met de beroepen tot nietigverklaring behandeld.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vorderingen tot schorsing en de beroepen tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf januari tweeduizend dertien door:

mevr. I. CORNELIS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

I. CORNELIS